

TẶNG NHỮNG CÔ GIÁO TRONG ĐỜI
-nhớ cô Dạ Thảo-

Ước chi tôi là tôi của thời
áo trắng quần xanh mặt sáng tươi
ước chi trà trộn vào khung lớp
lên tranh tôi đẹp một chỗ ngồi

Ước chi tôi là học trò em
học với văn chương một chỗ mềm
để quên hết chuyện đời gai góc
để biết sen hồng đóa dịu êm

Ước chi tôi lại được chống cằm
mộng mơ hè choáng ngợp ngoài sân
lòng run chiếc lá mùa thu lại
ôm nỗi xa xăm một chút gần

Ước chi sách vở giống trường đời
trang giấy hồng mãi mãi đôi mươi
những bên bờ cùng nhau xúm xít
nhốt cách ly vào một nụ cười

HOÀNG XUÂN SƠN